

ИСТОРИЈСКА СУДБИНА СРПСКОГ НАРОДА

Велики су и одговорни часови које српски народ данас проживљава. Три деценије кржаве пљачкашке владавине српске компрадорске буржоазије над српским народом и угњетеним националним мањинама Србије, три деценије трговања са Србијом на пијаци империјалистичких разбојника (Америке, Русије, Кине, Француске...итд) – све се то криво свети српском народу и угњетеним националним мањинама Србије.

Свемоћ неодговорних клика, најразноврснија биједи за све шире слојеве радних маса, привредна дезорганизација и распадање, оскудица и скупопћа, глад; све ово сада карактерише владавину српске компрадорске господе. Док велики земљопосједници туђинским велефирмама омогућавају власништво над безбројним хектарима земље, српски сељак, умјесто да му припада земља коју обрађује, пропада без земље, без шуме, без испаша.

У спољној политици српска компрадорска буржоазија је предала земљу у полуколонијално ропство, уништивши било какав потенцијал за стварну индустријализацију Србије и раст њених производних снага. Она је посијала мржњу и узроке нових ратова са сусједним народима бивше Југославије. Против тих народа, који чине огромну већину становништва, српска компрадорска буржоазија води политику освајања, прогона и денационализације.

У унутрашњој политици она је узурпирала сву власт и успоставила реакционарни либерални режим, којем легитимитет даје искључиво фаршним изборима кроз који она исмијава вољу народа и његово право да се слободно политички определијели. Такозвана „грађанска опозиција“ представља само резерву владајуће великосрпске компрадорске буржоазије којој ће се дати водећа улога у влади ако се докаже да је неопходно измијенити облик буржоаске диктатуре.

Све то показује да је Србија усред власти велеиздајника и компрадорске господе сада на кољенима. Свој „неуспјех“ (прецизније је рећи националну издају) компрадорска буржоазија оправдава националистичким фантазијама; она сања о повратку на хегемонистички положај на Балкану који је имала у краљевини Југославији када су хрватска и словеначка буржоазија пред притиском Антанте капитулирале пред српском милитаристичком монархијом. Да је та илузија тако за њу недостижна, она оправдава тобоже „издајом“ Србије од стране братских угњетених народа, првенствено албанског народа на Косову, хрватског, бошњачког и црногорског народа. Куповање и привлачење к власти појединачних представника буржоазије и земљопосједника братских угњетених народа ниуколико не умањује великосрпски карактер те политике.

Српски народ данас је поробљен под диктатуром оног шлајма разних изрода који су првом приликом продали земљу империјалистима и приграбили себи лавовски дио пљачке над народом. У овим условима, ко год може водити народ у тјерању империјализма из земље и увођењу демократске власти, бит ће спасилац српског народа. Историја је доказала да је данас само једна класа способна за такав подухват – пролетаријат. Он је позван да се организује као класа у сопствену политичку партију – Комунистичку партију – и да око себе организује све револуционарне класе које желе видјети слом компрадорске владавине и

успостављање нове, истинске демократије, без обзира на предрасуде и илузије од којих оне још болују.

Комунисти се морају одрећи свих лажи да, тобоже, развој у Србији води брзој и неизбежној катастрофи режима и да ће спонтани устанак маса ријешити демократско питање.

Демократско питање данас није рјешиво сем као дио Свјетске пролетерске револуције, без перспективе бескласног социјалистичког друштва није могуће срушити империјализам и његове лакеје и успоставити демократску републику. Демократска република данас може бити успостављена једино од стране пролетаријата који тежи к бескласном друштву.

Стога је главни задатак свјесног социјалистичког пролетаријата Србије да се бори за реконституцију свог напредног и организованог одреда – Комунистичке партије.

А како су хрватски, босански, словенски, црногорски и македонски народ данас исто тако поробљени као и српски, борба српског народа неће и не може остати само његова борба. Она се мора нужно спојити с борбама ових братских народа. Зато смо ми комунисти у формацији из свих крајева бивше Југославије уједињени у Комитет за реконституцију Комунистичке партије Југославије. Наше народе је снашла иста судбина, а ријешење њихових проблема је исто.

Пред нас се комунисте у формацији поставља питање да ли ћемо бити довољно кадри да превазиђемо распршивање снага, да се ујединимо на програмској основи и боримо против заједничког непријатеља свих наших народа. Историја ће одлучно одговорити на ово питање.

Српски народ чека иста судбина као и његове братске угњетене народе – тек га сљедују најстрашније битке, али ће њихов плод бити нова демократија, братски мир међу народима, социјализам!

ДОЉЕ АГЕНТИ ИМПЕРИЈАЛИЗМА!

ЖИВЈЕЛО БРАТСТВО И СЛОГА ЈУЖНОСЛОВЕНСКИХ НАРОДА!

ЗА РЕКОНСТИТУЦИЈУ КОМУНИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ!